

udvide Lovforslaget saaledes, at alle virkelige kunde komme til at afgive deres Stemme den Dag, Valget finder Sted. Det kan jo ikke bestrides, at der er meget store Klasser af Befolkningen foruden Sømændene, der saa at sige aldrig komme til at afgive deres Stemmer. Jeg tænker saaledes paa Fiskerne. Ja der er maaske dem, der ville sige, at Fiskerne maa kunne indrette sig paa at være hjemme paa Valgdagen for at afgive deres Stemmer, men det lader sig nu en Gang ikke gøre. Fiskernes Arbejde er jo saadan, at de maa ud paa Søen, naar Vejret tillader det, og naar de først komme ud, og det viser sig, at der er Fangst, ja, saa maa de blive der, og hvis Valget finder Sted den Dag, maa de opgive at afgive deres Stemme. Jeg tænker ogsaa paa Jernbaneetaten. Ogsaa der findes der en meget stor Masse Mennesker, som aldrig komme til at afgive deres Stemmer. F. Eks. alle de ved det rullende Materiel. Man kan jo ikke stoppe Jernbanerne, fordi der er Valg, og Følgen er, at de ikke kunne komme til at udøve deres borgerlige Rettigheder. Jeg tænker endvidere paa en hel Mængde Arbejdere, der i arbejdsløse Perioder maa forlade den By, hvor de ere bosiddende. Hvis der i dette Øjeblik blev Valg, vilde der være Tusinder og atter Tusinder af københavnske Arbejdere, som arbejde i Tyskland eller Norge og Sverige og saaledes ere afskaarne fra at bruge deres Valgret. Det forekommer mig at være uretfærdigt, at de, naar de maa vandre ud for at tjene til deres eget og Families Ophold, samtidig skulle risikere at miste deres Valgret. Der er jo ogsaa andre, f. Eks. Montører eller Konstruktører, som af deres Fabrikker, af deres Arbejdsgivere, blive sendte til Udlandet for at bestille Maskiner o. s. v.; træffer Valget ind, mens de ere ude, ja saa miste de deres Valgret. Der er Handelsrejsende — ja, jeg kan endda nævne, at der er Rigsdagsmænd. F. Eks. en Mand, som er bosiddende i København og rejser over til en Kreds, hvor han er stillet op, han kan ikke komme til at afgive sin Stemme. Jeg synes, det er uretfærdigt, og jeg synes, at vi maatte og burde komme ind paa en saadan Lovgivning, at ingen mistede sin Valgret. Oplysningerne om Valget i Norge, som den ærede Ordfører for Flertallet fremdrog, vise da ogsaa, at af de der afgivne 24,474 Stemmer fra fraværende vare ikke mere end 642 fra Vælgere, som vare paa udenrigs Fart; den store Masse var altsaa hjemme i Landet. Jeg synes derfor, at man burde gaa det Skridt videre, jeg her har nævnt, og som

ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet nævned.

Jeg hørte ganske vist den højtærede Minister ved Fremlæggelsen af Lovforslaget udtale, at han havde meget store Betænkeligheder ved at gaa med til at lovgive paa andre Omraader end det, det foreliggende Lovforslag omfatter, men jeg hørte ogsaa Ministeren i samme Aandedræt sige: Ja, jeg ved godt, at der hos mange er Ønsker om at gaa videre. Jeg vil ønske og haabe, at den højtærede Minister maa komme over sine store Betænkeligheder ved at gaa med til en Udvidelse af Forslagets Rammer, saaledes at vi faa alle med. Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Flertallet siger, at man af den af det i Fjor nedsatte Udvalg afgivne Beretning ser, at der hos, saa vidt man kan se, hele Udvalget var et Ønske om at komme til at lovgive paa dette Omraade, og at det daværende Udvalg henstillede til den daværende Minister at udarbejde et saadant Forslag, at Udvalget ogsaa fik et saadant Forslag og havde begyndt at bearbejde det. Det vilde have glædet mig, om den højtærede Minister havde taget dette Forslag frem igen, maaske forbedret det en Del, eller eventuelt ladet udarbejde et Forslag i samme Retning, dog saaledes, at Forslaget gik saa vidt, at vi fik alle med. Hvis den højtærede Minister imidlertid nu mener, at han ikke kan strække sig videre, end det foreliggende Lovforslag tilsigter, skal jeg sige saavel paa egne som paa det Partis Vegne, jeg tilhører, at vi ville være med til at fremme dette Forslag og ophøje det til Lov, thi vi anerkende, at det er et Skridt i den rigtige Retning.

Ogsaa jeg skal derfor fatte mig kort i Aften og ikke komme ind paa at omtale Forslagets Enkeltheder, idet jeg gaar ud fra, at det vil blive henvist til et Udvalg, og at dette vil søge Samarbejde med den højtærede Minister og maaske derigennem vil være i Stand til at formaa Ministeren til at gaa et Skridt videre, end dette Lovforslag tilsigter. Dog er der en enkelt Ting, jeg gerne vil have Lov til at berøre. Der staar i Forslaget, at Vælgerne selv skulle betale Portoudgiften. Det synes jeg ikke skulde indføres i Loven. Jeg frygter for, at det skulde faa til Følge, at en Del af de fattige Sømænd skulde undlade at afgive deres Stemmer. Det drejer sig nemlig om et anbefalet Brev, og vi vide jo, at Sømændene kun have en lille Hyre. Naar en Mand kun har 60—65 Kr. om Maaneden i Hyre og har Familie hjemme, som han skal